

olup olmadığını, yine demin arz ettiğim profesörün yazısından okuyalım. «Doğum kontrolü de tartışılmamış, bu metodun toplum bünyesi için; Türkiye’de doğum kontrolü yeter derecede uygun olup olmadığı konusunda araştırmalar yapılmamış ve neticeleri tesbit edilmemiştir.» Bunu da söyleyen bir bilgin, bir âlimdir, boş bir kimse değildir. Benim kendi bilgim, şahsi sözüm değil. Binaenaleyh, benim arzum şu: Çocuğu istemiyen kimseler ve aile sahibi olanlar deldiği zaman onlara doktor bilgi versin. Vermesin demiyorum. Bunda muhtabım. Onlara lâzımgelen yardımda bulunsun. Ama seyyanen bunun peynir ekmeğ gibi dağıtılmasına ve efradın üzerinde olan tesirlerin kaldırılmasına ve bu suretle yapacağı kötü ve neticesini âkamete kadar götüreceğ, ucubeler doğurtacak şekilde olan bu ilâçların mübah olarak kullanılmasına mâni olmak zarureti karşısında olduğumuzu zannediyorum. Onun için arkadaşlarım, bu maddenin bu dediğim esaslar üzerinde düzeltilerek, bu şekle ifrağından sonra huzurunuzda getirilmesi için bir önerge takdim ediyorum. Kabulünü rica edeceğim. Hürmetlerimle.

BAŞKAN — Sayın Bakan.

SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM BAKANI KEMAL DEMİR (Bolu) — Değerli arkadaşlarım, bir hafta önce Salı günü yapılan müzakereler sırasında Adalet Partisi Grubu adına değerli arkadaşım Doktor İhsan Balım kanunun tümü üzerinde yapılan görüşmelerde olumlu konuşmalar yapmıştı. Bugün kendilerine teşekkür imkânını bulduğum için ayrıca memnunum.

İsim üzerindeki tartışmalara, değerli hocam ve arkadaşlarımın da belirttikleri gibi, esasen isim konusundaki önerge oylanıp bir karara bağlandığı için, cevap vermek istemiyorum. Ama isim şöyle olmuş, böyle olmuş, Sağlık Bakanlığının başında bulunan bir arkadaşımız olarak buna fazla önem vermediğimi, aslında meselenin ruhunu teşkil eden, tatbikatta mevzu bahis maddelerde bir değişiklik ve kanunun ruhunu değiştirecek bir tadilâta önem verdiğimi belirtmek isterim.

Sayın Kocamemi arkadaşım düşüncelerini ve düşüncelerimizi bir noktada özetlemiş oldu. Hiç söz almak durumunu hissetmiyeceğimi unuyordum. Ancak değerli Bilgin arkadaşımızın ko-

nuşması üzerine bâzı hususları yüksek huzurunuzda dile getirmek ihtiyacını hissettim.

Muhterem arkadaşlarım, Sayın Bilgin, kanunun birinci maddesinde belirtilen hususlarda, isteyen fertlerin istediği zaman, istediği sayıda çocuk sahibi olabilme imkânlarına sahip kılınmasının büyük mahzurlar doğuracağını belirtmiş bulunmakta ve yanlış anlamadıysam, kanun tatbikatının muhatabı olarak aileleri ele almasını belirtmek istemektedir. Bunun mahzurları üzerinde çok konuşmak mümkündür. Evvelâ tatbikatı mümkün değildir. Değerli arkadaşım ezaedir. Kanunun tatbikatı başladığı zaman daha aşağıda da izah edeceğim gibi, bunun tabikatında görev alacak hekimler gerekli müraعاتlarda, eğer verilecek olan ilâçsa, ilâçların reçetesini yazacaklardır. Veyahut her hangi bir araç tatbik edilecekse, ilgili personel ve hekim bunları tatbik edecektir. Şimdi, bu müraعاتlar karşısında hekimler, - değerli arkadaşımızın da mütalâasını dikkat nazara alırsak - evlenme eüzdanlarını müraعاتleriyle beraber isteyecekler, demektir. Evveleminde tatbikattaki bu büyük güçlüğü değerli arkadaşımın dikkat nazarına alması icabeder. Bundan daha mühim bir mesele vardır. Türkiye’de bir milyona yakın imam nikâhı ile birleşmiş bulunan aileler olduğunu bu Parlâmentonun huzurunda hatırlamamak mümkün değildir. Sık sık, bu şekildeki birleşmelerden doğma çocukların nüfusa kaydı için kanun tekliflerinin Yüce Meclislere geldiği değerli arkadaşlarımın malûmudur. Şimdi bu tarz birleşmelerden doğma çocuklar, bu tarz birleşmelerden doğacak çocuklar aslında kanun tasarısının getirmek istediği espri, bu tarz çocukların, istenmiyen çocukların önlenmesi esprisidir. Aileleri esas aldığımız takdirde kanunla getirmek istediğimizi sağlamamız mümkün olamayacaktır, bunu değerli arkadaşlarımın takdir edeceklerinden eminim.

Bir hususu önemle belirtmek isterim, arkadaşım bundan önceki konuşmasında da bunda ısrarla durdu, ahlâkın bozuk olmasını barajı çocuk olmamasıdır.

Değerli arkadaşlarım, bir toplumda, ahlâkı bozan sebeplerin başında, şahısların, her hangi bir ihtimalle de olsa, çocuk olacak korkusu ile ahlâklı veya ahlâksız olmaları prensibini savunmak, o toplumu tanımamak demektir. Ben bundan önceki konuşmamda da